

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Antonio Romano ja Lidia Romano

Vastaaja: DSL Bank

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2002/65/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle tai käytännölle, jonka mukaan lainasopimusten etämyynnissä peruuttamisoikeutta ei ole suljettu pois, kun kumpikin osapuoli on jo täyttänyt sopimuksen kokonaisuudessaan kuluttajan nimenomaisesta pyynnöstä ennen kuin kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan?
- 2) Onko direktiivin 2002/65/EY 4 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa, 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toista luetelmakohtaa ja 6 artiklan 6 kohtaa tulkittava siten, että arvioitaessa sitä, onko kuluttaja saanut asianmukaisesti kansallisessa lainsäädännössä säädetty, direktiivin 2002/65/EY 5 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot, ja kuluttajan peruuttamisoikeuden käyttöä kansallisessa lainsäädännössä lähtökohdaksi on otettava tavanomaisesti valistunut, kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen keskivertokuluttaja, kun otetaan huomioon kaikki asiaa koskevat tosiseikat ja kaikki sopimuksen tekoon liittyvät olosuhteet?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko direktiivin 2002/65/EY 7 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään, että kuluttajaluottoa koskevan etäsopimuksen peruuttamisilmoituksen jälkeen palveluntarjoajan on maksettava kuluttajalle tältä etäsopimuksen mukaisesti saamansa määrän lisäksi myös korvausta siitä, että tämä määrä on ollut sen käytettävissä?

⁽¹⁾ Kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta 23.9.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY (EYVL 2002, L 271, s. 16).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 28.2.2018 –
X BV v. Staatssecretaris van Financiën**

(Asia C-160/18)

(2018/C 182/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: X BV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 1484/95⁽¹⁾ 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohtaa, luettuina yhdessä asetuksen (EY) N:o 1234/2007⁽²⁾ 141 artiklan kanssa, tulkittava siten, että niissä säädetyn tarkastusmekanismin, myös kun kyseessä on jälkitarkastus, tarkoituksena on pelkäästään varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset voivat hyvissä ajoin saada tietoonsa peräkkäisiin liiketoimiin liittyvät tosiseikat tai olosuhteet, jotka saattavat antaa aiheen epäillä ilmoitettujen cif-tuontihintojen todenmukaisuutta ja voivat muodostaa syyn tarkempien tutkimusten suorittamiseen?

Vai onko päinvastainen kanta oikea, ja onko asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohdassa selostettua tarkastusmekanismia, myös kun kyseessä on jälktarkastus, tulkittava siten, että tuojan yhteisön markkinoilla toteuttamat jälleenmyynnit lähetykselle ilmoitettua cif-tuontihintaa alempaan hintaan, johon on lisätty tuonnin yhteydessä perittävien tullien määrä, eivät täytä yhteisön markkinoilla vaadittuja (myynti)edellytyksiä, joten jo tästä syystä lisätullit on maksettava? Onko viimeksi esitettyyn kysymykseen annettavan vastauksen kannalta eroa sillä, ovatko edellä tarkoitettut tuojan toteuttamat jälleenmyynnit tapahtuneet sovellettavaa edustavaa hintaa alempaan hintaan? Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että edustava hinta laskettiin 11.9.2009 edeltävänä ajankohtana eri tavalla kuin kyseisen päivämäärän jälkeen? Onko näihin kysymyksiin annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, ovatko Euroopan unionissa olevat asiakkaat tuojaan sidoksissa olevia yrityksiä?

- 2) Mikäli ensimmäisessä kohdassa esitettyihin kysymyksiin annetuista vastauksista seuraa, että tappiollinen jälleenmyynti riittää perusteeksi sille, että ilmoitettu cif-tuontihinta voidaan hylätä, miten maksettavien lisätullien määrä on tällöin määritettävä? Onko lisätullien perusta vahvistettava yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ^(?) 29–31 artiklassa tullausarvon määrittämiseksi säädettyjen menetelmien mukaisesti? Vai onko lisätullien perusta vahvistettava yksinomaan sovellettavan edustavan hinnan perusteella? Estääkö asetuksen (EY) N:o 1234/2007 141 artiklan 3 kohta käyttämästä 11.9.2009 edeltävänä ajanjaksona kyseisenä ajankohtana vahvistettua edustavaa hintaa?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen annettavista vastauksista seuraa, että lisätullien perimisen kannalta on ratkaisevaa, että tuodut tavarat on jälleenmyyty tappiollisesti yhteisön markkinoilla, ja jos perittävien lisätullien määrää laskettaessa niiden perustaksi on otettava edustava hinta, ovatko asetuksen (EY) N:o 1484/95 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohta tällöin yhteensopivia asetuksen (EY) N:o 1234/2007 141 artiklan kanssa, kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen 13.12.2001 antama tuomio *Kloosterboer Rotterdam B.V.*, C-317/99, EU:C:2001:681?

⁽¹⁾ Siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edustavien hintojen vahvistamisesta sekä asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta 28.6.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1484/95 (EYVL 1995, L 145, s. 47).

⁽²⁾ Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL 2007, L 299, s. 1).

⁽³⁾ EYVL 1992, L 302, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Nederland (Alankomaat) on esittänyt 1.3.2018 –
HQ omasta puolestaan, sekä alaikäisen lapsensa IP:n laillisena edustajana, ja JO v. Aegean Airlines SA**

(Asia C-163/18)

(2018/C 182/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Noord-Nederland

Pääasian asianosaiset

Kantajat: HQ omasta puolestaan, sekä alaikäisen lapsensa IP:n laillisena edustajana, ja JO

Vastaaja: Aegean Airlines SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että matkustaja, jolla on (kansallisessa oikeudessa täytäntöön pannun) matkapakettidirektiivin 90/314/ETY ⁽²⁾ perusteella oikeus vaatia matkanjärjestäjänsä palauttamaan lipun hinnan, ei voi enää vaatia hinnan palauttamista lentoliikenteen harjoittajalta?